

27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ποιμένος όσιου (†450)· Άνθούσης και Φανουρίου τών μαρτύρων.

Ἦχος γ΄. Ἐωθινόν α΄.

* * * * *

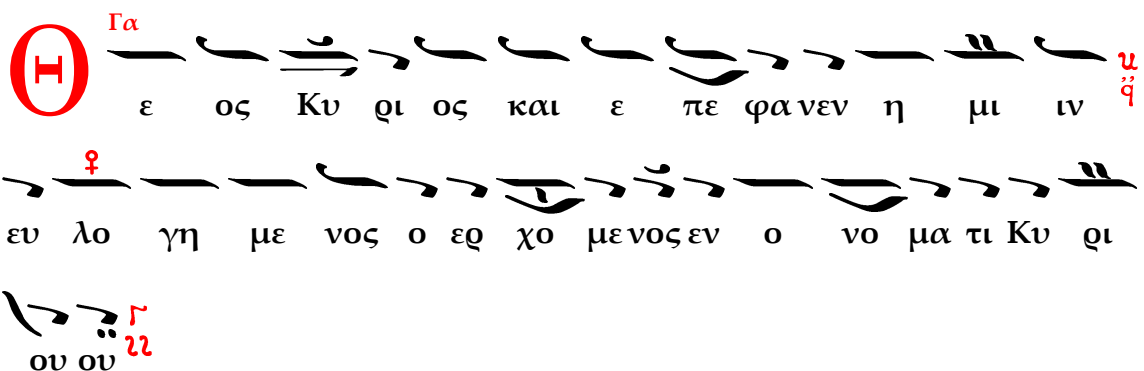
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

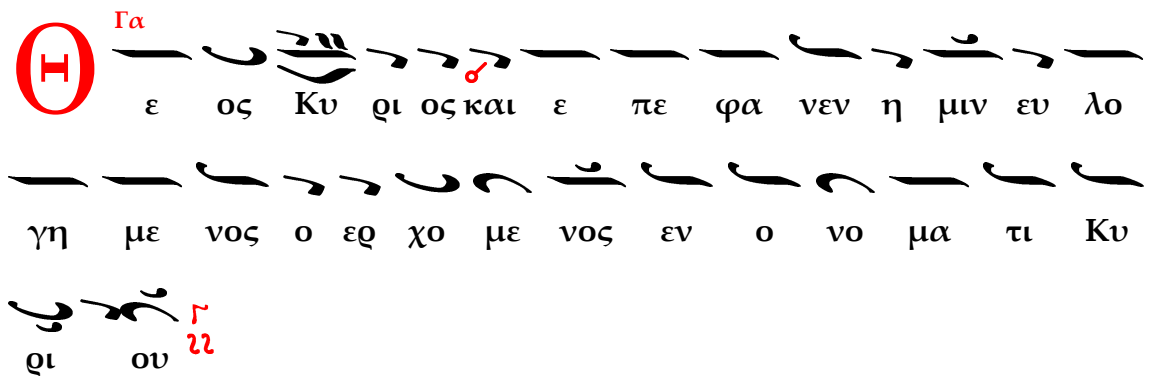
Ἦχος Γα φ

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

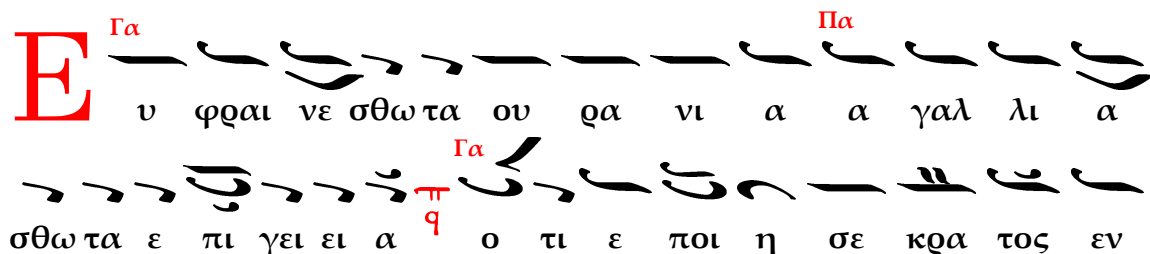
Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

ε υ φραι νε σθωτα ου ρα νι α α γαλ λι α
σθωτα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

Πα
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κοστων νε κρων ε
 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
 λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ Γα ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του
 γε ε νους η μων α νυ μνου μεν θε ο το ο κε Πα ρ θε ε
 νε εν τη σα ρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι
 ος σου και θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα
 α με νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας
 ως φι λαν θρω πο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

Χ Γα ρι στος εκ νε κρων ε γη γε ρ ται η α πα ρ χη των
 Πα

κε κοι μη με ε νων ^{Γα} ο πρω το τοκος της κτι σε ως
 και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Γα} την
 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε
 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι
 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου
 κα τε ε λυ υ σε ^{Γα}

Δόξα.

^{Γα} Σ αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε ^{Γα}
 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου
 και τον αν θρωπον κατ αυ του ε νι σχυ σας ^{Γα} της αρ
 χαι ασ κα τα ρας την ητ ταν α να κα λου με ε νος ^{Γα} ο υ
 πε ρα σπι στης της ζω ης η μων Κυ υ ρι ε δο ο
 ξα σοι ^{Γα}

Και νυν. Θεοτοκίον.

^{Γα} Τ ην ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και
 το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ^{Γα} ο Γα
 βρι ηλ κα τα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε ^{Γα}

Γα ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
 ον τι δε ο νο μα σω ω σε α πο ρω ω και ε ξι
 σταμαι δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
 η κε χα ρι τω με νη

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

Τ ο α να λ λοι ω το ον το της Θε ο ο τη τος και
 το ε κου σι ο ον πα θος σου Κυ υ ρι ε εις ε
 αυ τον κα τα πλα γεις ο Α δης ε πω δυ ρε ε το τρε μω
 την του σω μα το ος μη φθα ρει σαν υ πο ο στα σιν βλε
 πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με δι
 ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
 να στα α σει ει σου

Δόξα.

Τ ο α κα τα α λη πτο ον το της σταυ ρω ω
 σε ως και α νε ρ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως
 θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πο ρη τον μυ υ στη ρι

ι ον ^{Γα}ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
σκυ υ λευ ται ^Δγε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
α αν εν δε δυ ται ^{Γα}δι ο και ευ χα ρι ι στω σ κραυ γα
ζο μεν δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει
σου ^Γ

Και νυν. Θεοτοκίον.

Τον α κα τα ληπτο ον και α πε ρι ι γρα πτον ^Δ
τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι ^{Πα}εν τη
γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τω ρ ^Π
μι αν και α συ γ χυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει
αν ^Δεγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα
ζεσθαι ^{Γα}δι ο και ευ χα ρι στω σ βο ω μεν σοι ^υ και
αι ρε η Κε χα ρι τω με νη ^Γ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^{π̣}ϛ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ ^υ

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θε λοον τα και συν
ε αυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματα σϑ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιρνατε οαζραπτων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τϑ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυρι εδιδαξον με τα δι
και ωματα σϑ

Λιανρωϊμυροφοροι εδραμον προς το μνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πεθη νε ο και ρος πεπαυται
μη κλαιε τε την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει
παα τε

Ευλογητος ει Κυρι ε διδαξον με τα δι
και ωματα σα

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρων
ελθουσαι προς το μνημα σα Σωτηρ εν η χου
το Αγγε ελθ προς αυτα ασφθεγγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ ε ξανε εστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Προσκυνουμεν Πατε ερα και τον τδδτδ
Υιο οντε και το Ααγιον Πνευμα την αγιι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α

γιος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

K αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ

μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϛ

Ἀντίφωνον Α

Την αιχμαλωσιαν Σιων σου εξειλου εκ
Βαβυλωνος ^{π ϛ}κα με εκ των παθων προς ζωην
ελκυσον ^{ρ ϛ}Λογε

Εν τω νοτω οι σπειροντες δακρυσιν εν
θεοις ^{π ϛ}θεριου σισταχυας εν χαρα αι
ζωιας ^{ρ ϛ}

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι ^{υ ϛ}και νυν και αι και εις τους αιωνων αι
ωνων ^{π ϛ}αμην

Αγιω Πνευματι πασα αγαθοδωρια ως
Πατρι και Υιω ω συναστραα ^{π ϛ}πτει εν ω
τα παντα ζη και ^{ρ ϛ}κινειται

Ἀντίφωνον Β'

Εαν μη Κυριος οικοδομηση οικων των α

ρε των ματην κοπιωμεν την δε ψυχην σκεπον

τος ου δεις ημων πορθηται αιτην πολιν

Του καρπου ουτης γαστρος τω πνευματι υιοποι

ητως σοιτω χριστω ως Πατρι οι Αγιοι παντοτε

εισι

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην

Αγιω Πνευματι ενθεω ρηται πασα

αγιοοτης σοφια ουσι οι πασαν γαρ

κτιιισιν αυτω λατρευσωμεν Θεος γαρως Πα

τρι τε και λογω

Ἀντίφωνον Γ'

Οι φοβουμενοι τον Κυριον μακαριοι τρι

βους βαδιουνται των εντολων φαγονται ζωη

ραν γαρ παγκοπιαν

Κυκλωτηςτραπεζηςσουευφρανθητικαθορων
σουποιμενααρχαταεκγοναφεροντα
κλαδουσαγαθοεργιας

ΔοξαΠατρικαιΥιωκαιΑγιωΠνευ
ματικαινυνκαιαικαιειςτουςαιωναστωναι
ωνωναμην

ΑγιωΠνευματιοπασπλουτοςτηςδοξης
εξουχαρισκαιζωηπασητηκτιισει
Πατριγαρ ανυμνεταικαιτωΛογω

Τὸ Προκείμενον.

ΕιπατεεντοιςεθνεσινοτιΚυρι
οςεβασιλευσεκαιγαρκατωρθωσεται
μενηνητισουσαλευθησεται

Στίχος α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

ΕιπατεεντοιςεθνεσινοτιΚυρι
οςεβασιλευσεκαιγαρκατωρθωσεται

με νην ^χ η τισου σα λευ θη σε ται ^ρ ²²

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

^χ **Ε** ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε ^υ ^ῆ και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην ^χ η τισου σα λευ θη σε ται αι αι ^ρ ⁷ ²²

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος ^Δ Δι - θι

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε ²²

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ^Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ^ε ²²

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ^Δ

Α ι νε σα α τω πνο η η η ^ρ ²² πα σα τον

Κυ ρι ^χ ο ο ον ^Δ ²²

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως

τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, *** τὸν μόνον ἀναμάρτητον. *** Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν *** καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. *** σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, *** ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, *** τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. *** Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. *** ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ *** χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. *** Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, *** ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *** Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, *** θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.**

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρωμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλειον πλυνον με απο της α νο μι ι
ας μὲ και απο της α μαρ τι ας μὲ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μὲ γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μὲ νω πι ον μὲ στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σε και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδὲ γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μὲ

Ιδου γαρ α ληθει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σε δη λω σας
μοι

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

με

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

με

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγει την αινεσιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ε

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος Δ ουκ ε ξου δε νω σεις ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σχητην Σι ων Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ε

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χης Δ και ε λε η σον με ο Θε ος Δ λ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Ζ'

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων Α μην ^ζ Ταις της Θεο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε

σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των ^Δ

Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
 ε ξα λειψον το α νο ο ο
 μη μα α μη

Ανα στας ο Ι η σης α πο τς τα
 α α α α φς κα α θω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες·
 Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.
 Ὠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος Γα ϕ

Ὁ εἰρμός.

Ο^{Γα} τα υ δα τα παλ αι νευ μα τι θει ω^ϕ εις
^{Πα} μι αν συ να γω γη ην συ να θροι σας^{Γα} και τε μων
 θα λασσαν Ι στρα η λι τη λα ω^ϕ ου τος ο Θε ος
^{Πα} η μων δε δο ξα σμε ε νος υ πα αρχει^{Γα} αυ τω μονω α
 σω μεν ο ο τι δε δο ο ξα α σται^ϕ

Τροπάρια.

Δ^{Γα} ο ξα τη α γι α α να στα α σει σου Κυ ρι ι
^{Πα} ε^ϕ

Ο^{Γα} την γην κα τα κρι νας τω πα ρα βα ντι ι
^{Πα} δρω τος φε ρειν καρπο ον τας α καν θας^{Γα} α καν θων
 στε φανον εκ πα ρα νο μου χει ρος^ϕ ου τος ο Θε ος
^{Πα} η μων σω μα τι κω ως δε δε γμε νος^{Γα} την κα τα ραν
 ε λυ σεν ο ο τι δε δο ο ξα α σται^ϕ

Δ^{Γα} ο ξα τη α γι α α να στα α σει σου Κυ ρι ι
^{Πα}

ε π ρ

Νι κη της τροπαι ου χος κα τα θα να του ο
θα να τον δε δοι κω ως α νε δει χθη πα θη
την σαρ κα γαρ εμ ψυ χω με νην λα βων ου τος ο Θε
ος ημων και συμ πλα κει εις τω τυ ραν νω παν τας συ
να νε στησεν ο ο τι δε δο ο ξα α σται

Θεοτοκίον.

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σωσον η μας

Αλη θη Θε ο το κον παν τα τα ε θνη δο ξα
ζει σε την α σπο ο ρως τε κου σαν υ πο δυς
μη τρανγαρη γι α σμε νην την σην ου τος ο Θε ος
ημων το καθ η μα ας ου σι ω θη και Θε ος και
αν θρωπος εκ σου γε γε εν νη η ται

Καὶ τοῦ Ὁσίου Ποιμένος ὁ παρὼν κανὼν.

Ποίημα Θεοφάνους

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θέρμη τοῦ Παρακλήτου, Πάτερ θαλπομένη ἡ καρδιά σου, τὸν κρυμὸν τῶν δαιμόνων, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διέλυσε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνθρακι θείου φόβου, φλέξας τῶν παθῶν τὴν ὕλην γέγονας, διακρίσεως λύχνος, ἀπαθείας πυρσός τε μακάριε.

Δόξα.

Φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, Πάτερ τὸν σταυρόν σου ἠκολούθησας, τῷ καλέσαντι πόθῳ, καὶ φωστῆρ μοναστῶν ἐχρημάτισας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅλος με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστροῦ σου, σαρκωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος Γα ϕ

Ὁ εἰρμὸς.

Ο ^{Γα} ^ϖ

ε π ρ

Της ευσεβείας το κηρυγμάτων εθνών ως υ

δωρε κάλυψε τας θαλάσσας φιλανθρώπως α

ναστας εκταφου γαρ το της Τριαδος απεκα

λυψας φεγγος

Θεοτοκίον.

Υπεραγια Θεοτοκος σωσον ημας

εδοξα σμε να λεληνται περι σου ηπολις

η εμψυχος του αιειβασιλευοντος δια

σου γαρ δεσποινα τοις επιγης Θεος συνανε

στραφη

Του Ὁσίου. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στάσιν τὴν παννύχιον, σοῦ κατεπλάγησαν Ἄγγελοι· καὶ γὰρ αὐτούς, ἔσχες συνεργοῦντας, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεις.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λήμης ἀπεκάθηρας, τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν ὄθεν ἐνοπτρίζη, καθαρῶς τὸν ἄορατον.

Δόξα.

Γάλακτι ἀσκήσεως, ὡς ἐκτραφεὶς Ποιμὴν Ὅσιε, εἰς ἀρετῶν, ὕψος ἀνηνέχθης, εἰς τελείαν ἀπάθειαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμᾶς Ἄχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προστάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ποιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίου, τούτου πρόβατον, ὠράθης προῶν, ἐναντίους λύκους μάκαρ τροπούμενος· καὶ ἐκτελέσας τὸν θεῖον ἀγῶνά σου, πρὸς τὴν οὐράνιον μάνδραν ἐσκήνωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμύνηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορευεῖ, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, * τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανεγκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, * τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένου.

Στίχ. Ὡς ἐκ λύκου χαινόντος ἠρπάγη βίου
Ποιμῆν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου Ποιμένου.

Ποιμένα εἰς μέγαν ἐβδόμη εἰκάδι ὤχετο Ποιμῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ

Λιβερίου Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Τὸν πλοῦτον ἀντλεῖν Λιβέριος νῦν ἔχει,
Ἐν οὐρανοῖς ἦν ἐμφρόνως θησαυρίσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ὁσίου, Ἐπισκόπου Κουδρουβης.

Στίχ. Τὴν κλῆσιν εἰπὼν Ὅσιε τὴν σὴν μόνην,
Πληρῶ θανόντι ἔπαινόν σοι τὸ χρέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὑπὸ τοῦ ἁγίου Φιλίππου βαπτίσεως τοῦ Αἰθίοπος εὐνούχου.

Στίχ. Ἄνηρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπάδων·
Λευκαίνεται γάρ, καὶ πεφυκῶς Αἰθίοψ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Ἀνθοῦσα ἡ νέα, τρίχινον ῥάκος ἐνδυθεῖσα καὶ εἰς φρέαρ ῥιφείσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ μανδύας σοι πῖλος, ἡ πόρπη πέτρα·
Μεθ' ὧν ὑπῆλθες, Ἀνθοῦσα, βαθὺ φρέαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς.

Στίχ. Φανούριος φῶς πᾶσι πιστοῖς παρέχει,
Κἂν εἰς σκότος δ' ἔκειτο τῆς γαίας μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πραυλίου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Ἐνθα πραέων ὁ τόπος ἀναπαύη,
Ἦν Πραυλίε, ἤγουν ἐν Παραδείσῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Καισαρίου, ἐπισκόπου Ἀρελάτης τῆς ἐν Γαλλίᾳ.

Στίχ. Οὐ καῖσαρ Καισάριος, ἀλλ' ἀρχιθύτης,
Καὶ θεῖος ποιμὴν πόλεως Ἀρελάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κούκσα, φωτιστοῦ τῶν Βιάτιτσων τῆς Ῥωσίας μετὰ τοῦ ἀνωνύμου συνοδοῦ αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ κοίμησις τοῦ Ὁσίου Ποιμένος, τοῦ Νηστευτοῦ ἐν τοῖς Σπηλαίοις τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Κούκσα καὶ Ποιμὴν, σύνδυο χριστοφόροι,
Τῶν Σπηλαίων Λαύρας γεννήματα θεῖα.
Οὐκ ἐχωρίσθησαν ἀδελφοὶ δύω,
Εἰρηνικῶς καὶ ἀπὸ μαρτυρίου.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος π̣δ̣ Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τς μυ στη ρι ου πα ρα
λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σὸ το μυστηριον κατενοησαταεργα
σὸ και εδοξα σὸτηνθεοτητα

ὠδὴ ε΄ Ἦχος Νη

Ω τρισμακαριισον ξυυλον ενωε
τααθηχριστος οβασιλευς και κυριος
διουπεπτωκεν οξυλωαπατηησας το
ενσοι δε λεασθεις θεωτωπροσπαγε εντισαρ
κιτωπαρεχοοντι τηνειρηνηνταισψυχαις η
ημων

ὠδὴ ς΄

Ν οτιουθηροος ενσπλααγχνοις πα
λαμας Ιωναςτανροειδως διεπεταα
σας τοσωτηριον πααθοςπροδιετυυ
πσασαφως οοθεντριημερος εκδυσ τηνυ
περκοσμιον Ανασασινυπεζωγραφηησεν
τσασαρκιπροσπαγεντοςχριστς οοτς θεου και

τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αντος

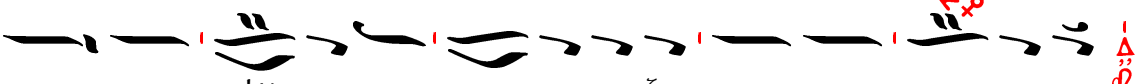
ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βξ λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυ σφη
μι ι α ασ θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας ρκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ

 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον

 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α

 ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

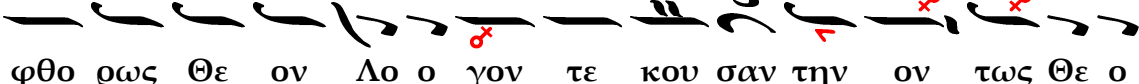
1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

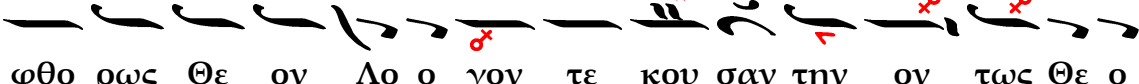
2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

Καὶ ἡ Καταβασία.
ὠδὴ θ'

Μυ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
νσ ςν τε σ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Ο δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λω τω γε
νει προ σγε νο με νος θα να τος δι α ς αυ ρα κα
τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πασαι αι Δυ
να α μεις των ου ρα νω ων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τϛ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Α'.

Ἦχος Βου-θ

T οισ Μα θη ται αις συν ε ελ θω μεν εν ο ρει

Γα α λι λαι αι ας πι στει Χρι στο ον θε α α σα

σθαι λε γοντα ε ε ξϛ σι ι αν λα βειντων α νω ω

και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα α σκει βα

πι ζειν ει εις το ο ο νο μα τϛ Πα α τρος ε ε θνη

πα αν τα και τϛ Υι ϛ ϛ ϛ ϛ και Α γι

ϛ Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μυ σταις ω

ως υπεεσχετο εωστης συυντελειειας

Θεοτοχίον.

Τοις Μαθηταισιν εειχαιρες Θεοοτοκεε Παρθεε νεοτι Χριστοονε ωωρακας ανααстанταα εκταα φθτριημερον καθωσειειπεν οισ και ωφθηη δισαασκων και φανερωων τα κρειειττονα και βααπτιζειιν κελεετων εντω Πατρι ι ι ι ι και Υιω και Πνευματι τσδ πιστεευν αυτη μααστηνεεγερσιν και δοοξαζειιν σε Κοορη

Εις τους Αϊνους.

Ἦχος Γαϕ

Παααασαπνοοηαινεσααατωτοον Κυυυριιιι οον αινειτετον Κυυυριον εκτωωων ουουραααων αινειειτε αυτον εν τοι οισ υψιιιιι στοιοις

Γα
σοι πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω 22

Α Γα Πα
ι νει τε α αυ το ον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι

οι α α α αυ του ου Γα Πα
αι νει ει ει ει τε α αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α μει εις α αυ του σοι

πρε πει υ μνοος τω ω Θε ε ω 22

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον 22
δο ξα αυ τη

Πα
εσ ται πα σιτοις ο ο σι οις αυ τ8

Δ Γα Πα
ευ τε πα αν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη

Πα Γα Πα
ρι ι ου την δυ να α μιν Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων

ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε

Γα Πα
κων ε τα φη και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι

τα συμ παν τα αυ το ον προ σκυ νη η σω ω μεν 22

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν 22
εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τ8

Δ Γα Πα
ι η γη σαντο παν τα τα θαυ μα σια οι φυ

Γα Πα
λα κες σου Κυ ρι ι ε αλ λα το συ νε δρι ον της μα ται

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου
πειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ην ο κο
σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αινείτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θο σθη με γα λω ω συ νη σαυ τῃ

Xα ρα σ τα παν τα πε πλη ρω ται της α να

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα Μα ρι α γαρ η

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ευ ρεν Αγ γε

λον ε πι τον λι θον κα θη με νον τοις ι μα τι οις

ε ξα στρα πον τα και λε γο ον τα τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γεο

ται κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος
αι νει τε αυ τον

εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα

Eν τω φω τι σου Δε σ πο τα ο ψο με θα φως φι

λαν θρω πε α νε στης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

^{Πα}
 τω γε νει των αν θρω ωπων δω ω ρου με ε νος ^{Γα}
^π
 ι να σε πα
 σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε
 λε η σον η μας ^Γ
^υ

Στίχ. ε'. Αινεΐτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ
 αι νει τε αυ τον

^{Πα}
^χ εν χορδαιαις και ορ γα α νω ^π
^γ

^{Γα}
 μνον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ροι γυ ναι

^{Πα}
 κες ^υ τα δα κρου α προ σε ε φερον Κυ ρι ι ε ^{Γα} ^π ^γ ευ ω

δι ασγα ρ α ρω μα τα κα τε χου σαι ^υ το μνη μα σθ

^{Πα}
 κα τε λα βον το α χραν τον σου σω ω μα μυ ρι ι σαι σπ

^{Γα}
 δα ζα ρ σαι ^π ^γ Αγ γε λος κα θη με νος ε πι τον λι θον

^{Πα}
 αυ ταις ευ ηγ γε λι σα α το ^{Γα} ^π ^γ τι ζη τει τε τον ζων

^{Πα}
 τα με τα των νε κρων ^υ τον θα να τον γαρ πα

^{Γα}
 τη σας α νε στη ως Θε ος πα ρε χων πα σι το

με γα ε ε λε ε ος ^Γ
^υ

Στίχ. ς'. Αινεΐτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινεΐτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^υ ^π ^γ πα σα πνο η ^{Πα} ^χ αι νε σα α τω το ον

Κυ ρι ι ον

Εξα στραπτων Αγ γελος ε πι το μνη η μα σου
το ζω ο ποι ον ταις μυ ροφοροις ε λε ε γεν ε κε
νω σετους τα φουςο Λυ τρω της ε σκυ λευ σετον Α δην
και α νε στη τρι η με ρος ως μο νος Θε ος και
παν το δυ υ να α μος

Στίχ. ζ. Ανάστηθι, Κύριε ό Θεός μου, ύψωθήτω ή χείρ σου
μη

ε πι λα θη των πε νη των σθ εις τε ε λος

Εις το μνημα σε ε πε ζη τη σεν ελ θου σα
τη μι α α των σαβ βα των Μα ρι α η Μαγδα λη
νη η μη ευ ρου σα δε ω λο φυ ρε το κλαυ θμω βο
ω ω σα οι μοι Σω τη ρου πως ε κλα πης παν των
Βα σι λευ ζευ γος δε ζω η φο ρων Αγ γε λων εν δο
θεν του μνη μει ει ου ε βο α τι κλαι εις ω γυ
ναι κλαι ω φη σιν ο τι η ραν τον Κυ ρι ον μου του
τα φθ και ουκ οι δα που ε θη καν αυ τον αυ τη δε στρα

φει ει σα ο πι σωως κα τει δε σε ευ θε ε ως ε
βο ο α ο Κυ ρι ο ο ος μου και ο Θε
ος μου δο ο ξα α σοι

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι

η γη σομαι παν τα τα θαν μα σι α α σα

Εβραι οι συ νε κλει σαν εν τω τα φωτην ζω

ην λη στης δε α νε ω ξεν εν τη γλωσση την τρυ φην

κραυ γα ζων και λε γων ο μετ ε μου δι ε με ε σταυ

ρω θεις συ νε κρε μα το ο ο μοι ε πι του

ξυ λου και ε φαι νε το μοι ε πι του θρο νου τω

Πα τρι ι συ γκα θη με ε νος αυ τος γαρ ε στι Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ε χων το με γα ε

ε λε ε ος

Δόξα.

Ἑωθινόν Α'.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνε ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε διὰ γὰρ τῆς
σαρκώθεντος ὁ ἀδής ηχ μαλωτίζαι ὁ Ἀ
δαμὰ νακεκληταὶ ἡ κατὰ ρα νε νε ἐκρω
ταὶ ἡ Εὐαηλευθερωταὶ ὁ θάνατος τε
θάνατάτωται καὶ ἡ μεις ἐζώ ὁ ποιηθῆμεν δι
ὁ ἀνυμνῶντες βωωμέν ἐυλογητὸς Χρι
στὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὐτως εὐδοκησας δὸ ὁ
οἰα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα-φ

Δοξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς Δοξα ἐν ὑψι
στοῖς Θεῶν καὶ ἐπιγῆσει ῆ νη ἐν ἀνθρῶ
ποιεῦδοκιὰ

Υ^{Γα} μνουου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ^υ ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
με γα α λην σου δο ξαν ^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
πα ντο κρα α τορ ^{Γα} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα ^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου ^{Γα} ε λε ησον η μας ο αι αι ρωντας
α μαρτι ι ας του κο σμου ^Γ₂₂

Π^{Γα} ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ων του Πα τρος ^υ και ε λε ησον η μας ^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα
τρος α μην ^Γ₂₂

Κ^{Γα} αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να ^υ_ϛ

και εις τον αι ω να του αι ω νος ^ϛ_{ϛϛ}

Κ^{Γα} α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η [♀]

με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι

η μας ^ϛ_{ϛϛ}

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα [♀]

τε ε ρων η μων ^υ_ϛ και αι νε το ον και δε δο ξα ^ϛ

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην ^ϛ_{ϛϛ}

Γ^{Γα} ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η [♀]

μας ^υ_ϛ κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ^ϛ_{ϛϛ}

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα ^ϛ

δι και ω μα τα σου ^ϛ_{ϛϛ}

τὸ τρίτον.

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με ^{Πα}_υ τα δι και ^ϛ

ω μα τα α σου ^π_ϛ

Κ^{Γα} υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ^υ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σον με ι α σαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον
σοι ^Γ₂₂

Κ^{Γα} υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με του
ποι ει ν το θε λη μα σου ^υ ο τι συ ει ο Θε ος μου ^Γ₂₂

Ο^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης ^υ εν τω φω τι
σου ο ψο ο με θα φως ^Γ₂₂

Π^{Γα} α ρα τεινον το ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι
ι Σε ^Π₉

Α^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Δ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι ^Π₉

Κ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην ^Π₉

Α^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ₂₂

Ἄσματικόν.

A ^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^{Πα} Α α α γι ο
 ος ^{Γα} Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος Α γι ος Α
 θα ^{Νη} α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο
 ο ον η η μα α α α α α α α ας
Σ ^{Γα} η μερονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν α
 σωμεντω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω
 της ζω ης η ημων ^{Γα} κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
 θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το
 με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω

σον η μα α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς γ ι ε ε θ ε ο υ ο α ν α

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
 θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

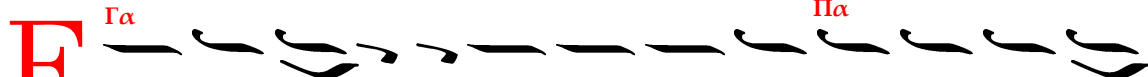

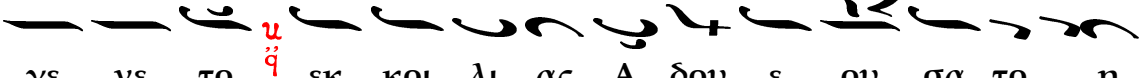

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

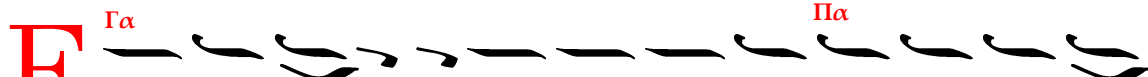

Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
 σθω τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

 Πα
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

 Γα
 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κοσ των νε κρων ε

 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

 λε ε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

 Γα Πα
Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α

 Γα
 σθω τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

 Πα
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

 Γα
 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κοσ των νε κρων ε

 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

 λε ε ος

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

 Γα Πα
Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α

 Γα
 σθω τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κοσ των νε κρων ε

 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε λε

 ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 Εισοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι - Θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

 ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
 (φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Γα φ

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α

 σθωτα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

 βρα χι ο νι αυ του ^{Πα} ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

 να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κο στων νε κρων ε

 γε νε το ^{Πα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η

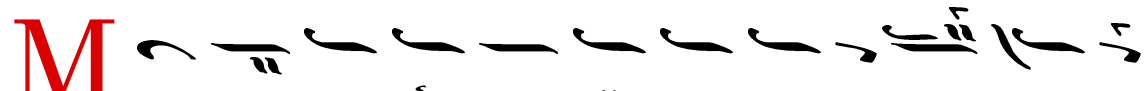
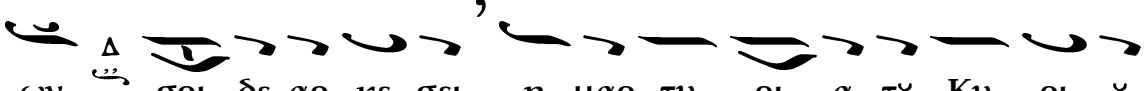
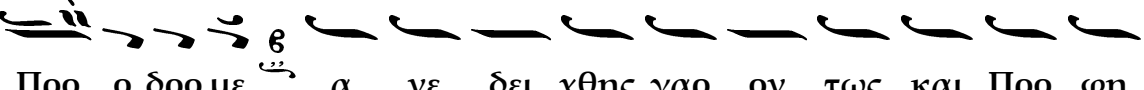
 μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε

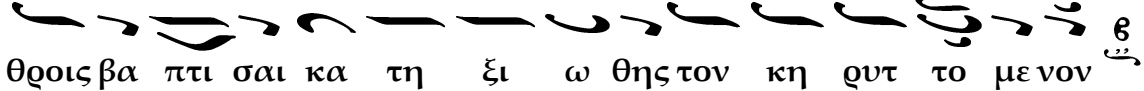
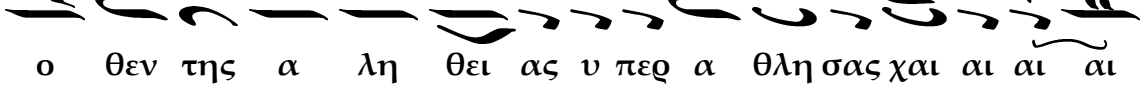

 λε ε ος ^{Γα}

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Ϟ.

Mνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι

 ων ^Δ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϞ Κυ ρι ς

 Προ οδρο με ^ε α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη

 των σε βα σμι ω ω τε ρος ^Δ ο τι και εν ρει

 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το με νον ^ε

 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλη σας χαι αι αι αι

 ρων ^ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε

ρωθεν τα εν σαρκι τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τϷ κο ο ο σμϷ και πα ρε χοντα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-Ϸ

Aπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τϷ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Mυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μϷ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως

τα χι στον και με γαν ι α τρον ^Δ της δει νης ο
 δο ντων νο ο σδ ^Δ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
 σω μεν ^π δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω ^Δ δο ο
 ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δ δο ο ξα τω ε νερ γδ
 ντι δι α σδ πα σιν ι α α μα α τα ^π

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
 ας ^θ και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τδ θα να
 τδ η λευ θε ρω θη σαν α χραντε ^Δ εν τη α γι α
 γε ννη η σει σδ ^θ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
 ο ος σδ ^Δ ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις
 εν τω κρα ζειν σοι ^Δ η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
 τρο φοντης ζω ης η μω ω ων ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α α α α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΒ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε

Χ Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα

λα ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γα λλι α α

σε ως

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε

Χ Ο τι Κυ ρι ος υ ψι στος φο βε ρος βα σι

λευς με ε γας ε πι πα α σαν την γην

Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(1ε΄ 1-11)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῆ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κάμοι. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος γ. (Ψαλμὸς λ).

ᾠχος ἰὺ Γα ϕ

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α ²²

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα·
 ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ^υ_ῖ

ου σαι με και ε ε ξε ε λϑ ϑ ϑ ϑ με ε ²²

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α ²²

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν ^υ_ῖ

και εις ^χ οι οι κον κα τα φυ γης τϑ σω ω ω ω
 ω σαι αι με ²²

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α α α ²²

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΒ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου (ιθ' 16-26).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν

αὐτῷ καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; Οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τὸ οὐ φονεύσεις, οὐ μοιχεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καί, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατὰ ἐστι.

Ἦχος ἰζ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι οι οι οι

Πέτρου Λαμπαδαρίου, Χερουβικὸν τῆς ἐβδομάδος, ἐξηγήσεις Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Γα ρ

Ο ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ρθ
Πα ρ ρ ρ ηθ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ Χε ε ρθ
βι ι η ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ στι

Νη
 ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ει κο νι ι ι ζον τε ε λε ε ε ε ες
 φ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ραι αι
 Ηα Μ
 αι τη η η η η η η η η η η η η ζω ω ω
 Γα Νη Γα
 ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ποι οι ω ω ρω ω ω
 Ζω
 Τρι α α α α α α α α α α α α δι
 Δι
 το ο ο ο οον τρι ι ι ι ι ι σα α α α α
 Γα Νη Γα
 α α α α α γι ι τον τρισα γι ι ο ο ρο ο
 ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ο ον προ
 Νη Γα
 σα α α α α δο ο ον τε λε ε ε ε ες
 πα α α σα α αν τη η ην βι ι ω ω τι ι
 Νη Δι
 ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι κη η η η η
 η η ην α πο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε
 Γα
 θα α α α α α α α α με ε ε ε ε ε

Δι
ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α ρα α α α α

Γα
Ω ς τον Βα α α α α α σι ι ι λε

Πα
ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

Γα
α ρα α α τον βα σι ι λε τε τε

τε τε ε ε τε ε ε τε ε ε ρι ρεμ τε

ρε ε ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρε ρι

ρι ι ρι ρε ρι ρε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ρι

ρι ρι ρε ρε ρε ρεμ των ο λων υ πο δε

Νη Γα
ξο ο ο ο ο με ε νοι ροι οι οι οι οι

Τ
αις α γγε ε λι ι α γγε λι και αι αι αι αι αι

Γα
αις α ο ρα α α α α α τως δο ρυ φο

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ με ε ε νον τα α α α α

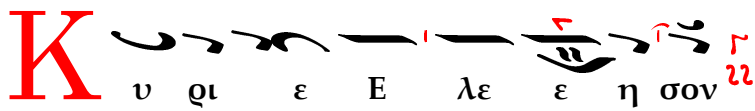
Γα Νη
ξε ε σι ι ρι ι ιν Α λλη λ ϑ ϑ ι α α α

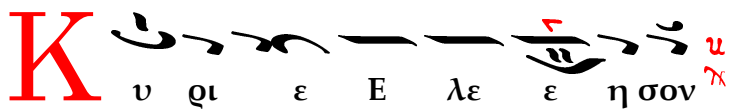
Γα
α α α α α α α α α α α

*ἐκ τοῦ ἀργοῦ Χερουβ. τοῦ Πέτρου Λαμπαδαρίου. βλ. Πανδέκτη σσ. 88 - 89.

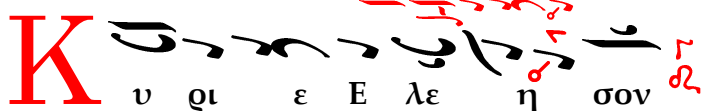
Ἐξηγήθη σήμερον κγ' Ἰουλίου , βια' , ἐκ χφ. δοθέντος μοι παρὰ Νικολάου Μάννη. I.A.

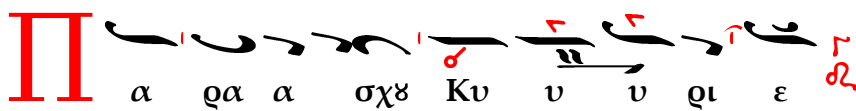
Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Γα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

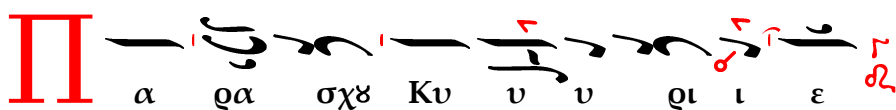
Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

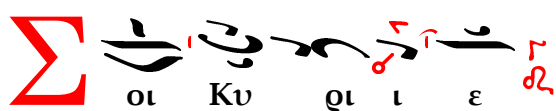
Π α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σθ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ

μα Τρι α δα ο μο υ υ σι ο ον και α

χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι

νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

δο ο ο ξη ης σα Ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν

να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο

γ ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς ς με εν

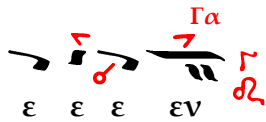
Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σα ς

ο Θε ο ος η η η μων

Ἐτονίσθησαν τῇ κε' Ἰουνίου , α' Ἡ' ἠ' ἐν Καφενειῶ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

Ἄξιον ἔστι, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ρ

A ^{Γα}
 ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως ^ϛ μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε
 ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον ^ρ την α α
 ει μα α κα α α ρι ι ι ι σο ον και
 Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη
 η τε ε ε ε ρα α τϛ Θε ϝ ϝ ϝ η η η
 μων ^ρ την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων
 Χε ρϝ ϝ βι ι ι μι και ε εν δο ξο ο
 τε ε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω
 ω ως τω ων Σε ρα α φιμ ^ρ την α δι α
 α φθο ο ο ρως ^ζ Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο
 γο ον τε κϝ ϝ ϝ σαν ^ζ την ο ο ον τω ω ωως
^{Γα}
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο κον ^ρ σε ε ε
 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο ^χ με ε ^{νη}

Ἐτονίσθη κέ Ἰουνίου , α ᾠή ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.
I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

ᾠχος ἰ Γα φ

A ξι λι ο ον ε στι λι λι ω ω ω
ω ως α λη η η θω ω ως μα κα ρι ι ζειν
σε ε τη ην Θε ε ο το ο ο ο κον
την α α ει ει μα κα α ρι στον και πα να
μω ω ω ω ω μη η το ο ον και μη τε ε
ρα α τθ Θε ε ς ς ς ς ς η η η η μων
την τι ι μι ι ω τε ε ε ε ραν τω ων Χε
ε ρθ ς ς βιμ και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ
κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α
α φιμ την α α δι ι α φθο ο ο ο ρως Θε ον
Λο ο ο ο γο ον τε ε ε κ ς ς ς σαν
την ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε με γα α

λυ υ υ υ υ νο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα ρ

A Γα ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

M αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι ρ αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

Nη ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Nη Γα ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ο ο

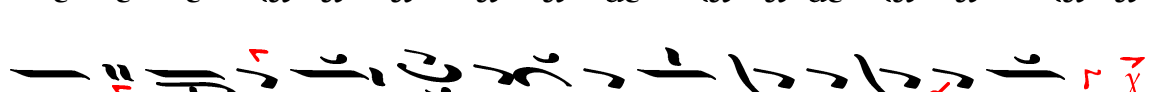
ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

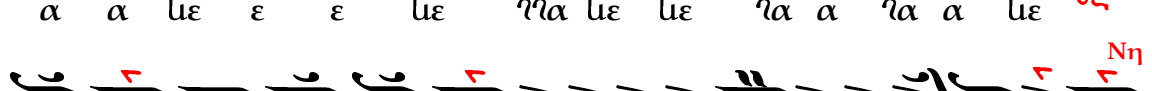
 λιε ε ε ε ε ε λιε ρα α α λιε ρα α ρα λιε ε

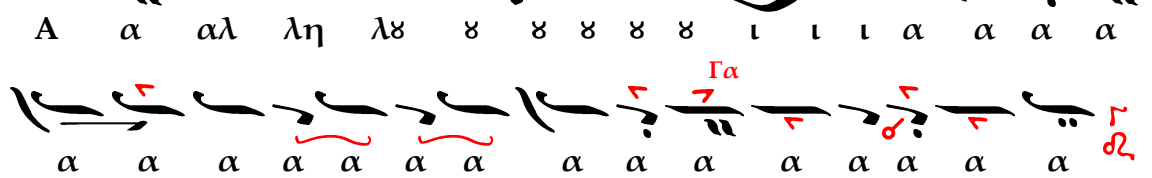
 ε ε ε ρα α α α α λιε ρα α λιε ρα α ρα α

 α α λιε ε ε λιε ρα λιε λιε ρα α ρα α λιε ⁷χ ₂

 Α α αλ λη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι α α α α ^{Νη}

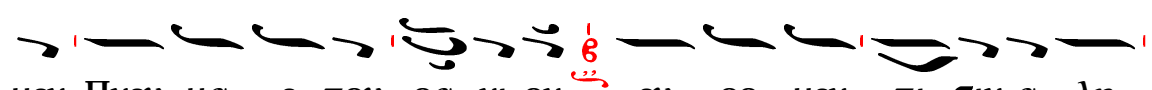
 α α α α α α α α α α α α α α α ^{Γα} ₂

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ⁶ ευ ρο μεν πι σιν α λη

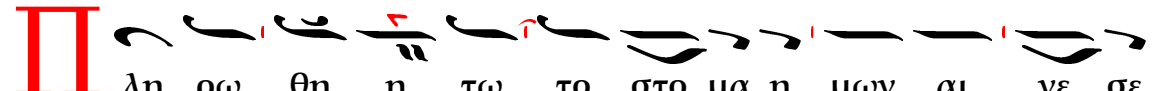
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ ϑ ν

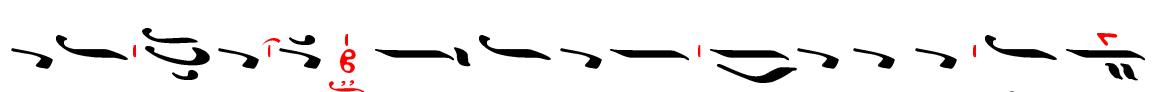
 τες ⁶ αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν ⁷χ ^Δ

Ἦχος Δι-Θ

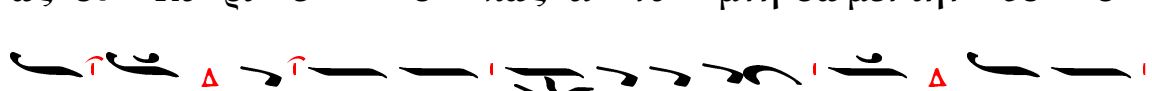
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

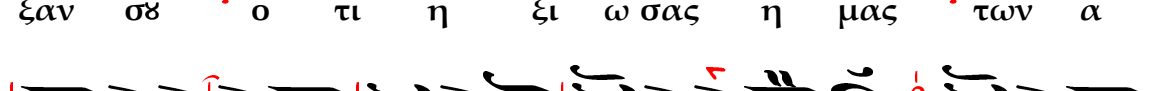
 ως σϑ Κυ ρι ε ⁶ ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σϑ ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^Δ των α

 γι ων σϑ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

νον α πο τν και ε ως ται ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τν και ε ως

ται ω ω νο ο ος